

Fa tres anys i mig que Óscar Álvarez va arribar a Catalunya i, després de passar per un dels grans bufets de la ciutat, va muntar el seu propi despatx per dedicar-se al que realment li agradava: **“Jo estava estudiant oposicions per a advocat de l'Estat a Madrid, i un company em va començar a parlar de la seva empresa de software i em va demanar que l'ajudés en un assumpte que tenia entre mans. Aquest va ser el meu primer contacte amb el món informàtic i vaig començar a posar-m'hi de ple.”** Després, però, van oferir-li feina en un despatx important: **“El cert és que hi vaig aprendre molt, però treballava en dret administratiu i jo ja tenia a dins el verí, l'ambició de plantar-me pel meu compte i dedicar-me al tema informàtic.”** I el 1999 es va decidir a fer el pas definitiu: **“De moment, encara tenim un despatx petit, que està en la fase de llançament, però penso que anem per bon camí. Enguany s'hi ha incorporat el meu soci, Javier Sánchez, que porta tota la part de dret civil, cosa que em permet dedicar-me a les noves tecnologies i al dret informàtic.”**

A més del despatx, l'Óscar participa en associacions i projectes que també toquen aquestes qüestions: **“Col·laborem amb l'Associació de Màrqueting a Empreses i Negocis a Internet, de la qual portem l'àrea jurídica, i amb la consultoria Data Solutions, que està especialitzada en la protecció de dades i en seguretat informàtica.”** I és que l'arribada de la informàtica i el seu desenvolupament tan ràpid han portat el dret a haver-se de desenvolupar en aquest entorn: **“Cada dia surten nous productes, mètodes i ocupacions que fan que a tots ens costi adaptar-nos a aquesta contínua evolució. Però el més important és que tot això ha comportat canvis pel que fa a la intimitat de les persones, ja que sovint ens connectem a Internet i pensem que és un gran invent que ens permet trobar tota una sèrie de documentació sense cap problema, però no ens adonem que quan transmetem les nostres dades personals estem regalant alguna cosa més valuosa que els diners, perquè a partir d'aquell moment algú té la nostra adreça, sap quin és la nostra ocupació i fins i tot els hàbits que tenim navegant per la xarxa. El control de la nostra intimitat que un desconegut té des d'aleshores és força important.”** Les companyies, doncs, han de conèixer la forma de tractar aquestes dades i quin ús en poden fer. És aquí on comença la feina de l'Óscar i dels seus companys: **“Els empresaris han de comprendre que no poden vulnerar els drets dels ciutadans pel que fa al tractament de les seves dades, i això encara no es té gaire en consideració. Sovint disposen de les dades de clients, proveïdors i empleats sense cap mena de control, i el que els cal és fer una adaptació de les mesures organitzatives, estructurals i legals.”**

Des de fa alguns anys, d'altra banda, existeix una regulació que cal tenir present: **“La base de l'actual normativa és la Llei de protecció de dades de 1999 i el reglament de mesures de seguretat del mateix any, que és una mica ambigu pel que fa a les mesures tècniques.”** Així, la feina d'un assessor jurídic en aquest terreny és força evident: **“El que hem de fer és ajudar l'empresa a complir aquests reglaments per tal que es facin les coses bé.”** Ara han començat a posar-se les primeres sancions per incompliment de la llei: **“La regulació estableix que s'adoptaran els mecanismes de seguretat en funció del tipus de dades que tingui l'empresa, és a dir, les que tenen informació sobre temes de**

salut, per exemple, han d'aplicar el nivell alt, que és el més estricte.” Però sembla ser que els empresaris catalans i espanyols encara no són prou conscients de la importància de totes aquestes mesures: **“Segurament més que un problema de consciència, hi ha un desconeixement molt gran d'aquesta llei i de tot el que comporta la protecció de dades. Quan nosaltres arribem a una empresa, normalment no saben de què els estem parlant, i per tant, som nosaltres els encarregats de difondre la llei quan això seria feina de l'Administració.”** Pel que fa a les infraccions n'hi ha de molt diversa índole: **“Una de molt corrent és no informar a la persona de què es farà amb les seves dades, i una altra de molt greu és la venda o cessió de dades a terceres empreses.”** I afegeix: **“Una part important del risc de pèrdua d'informació es produeix per culpa dels propis empleats, i això es podria solucionar avisant-los que aquest és un tema amb què no es pot jugar i que emportar-se referències d'una empresa és un delictes penal.”**

Són sobretot les empreses petites les que menys coneixen aquesta qüestió. **“Les grans són molt més previsoras, i per a elles complir amb tota aquesta normativa representa un valor afegit de cara als seus clients.”** La PIME, tanmateix, es veu sotmesa a una gran pressió: **“Crec que se li estan ajuntant moltes coses, perquè l'any passat es van haver de posar al dia amb motiu de l'efecte 2000, i ara ho han de fer amb l'arribada de l'euro i amb la prevenció de riscos laborals, i són empreses que no tenen prou diners per invertir i complir amb tanta legislació.”** Per aquesta raó, l'equip de l'Óscar treballa per donar-los facilitats: **“Quan va sortir la normativa, es deia que les companyies havien d'aplicar unes mesures tècniques força importants, i això va fer que el sector del software comencés a treure productes, que no totes les empreses es podien permetre de comprar. Per això, el que fem nosaltres és adaptar la normativa a la mida de cada firma i a les seves possibilitats. I en això tenim un producte dirigit a la PIME que, per a alguns sectors, hem fet amb la consultoria Business Meeting Point, la qual mecanitza una mica els procediments i facilita les solucions.”** I segueix: **“No és lògic que l'Estat demani a les empreses que facin una inversió tan gran per poder complir la llei. Del que es tracta és que s'adapti a la legalitat, però amb els mitjans que té a l'abast de les seves possibilitats.”**

El de la informàtica és un camp que entusiasma a l'Óscar i que, a més, sembla tenir un futur molt clar: **“En el nostre país hi ha advocats per tot arreu, però no n'hi ha gaires que es dediquin a un afer tan nou i interessant com és el de les noves tecnologies, i penso que això ens obre la porta de cara al futur. És un camp, però, que demana ser molt estricte en l'autoformació, perquè te'n vas quinze dies de vacances i quan tornes ha canviat tot.”** Per aquesta raó, al bufet d'aquest jove granadí no s'aturen ni un moment i continuen estudiant noves possibilitats i nous camps que aviat demanaran la intervenció d'un lletrat: **“Ara, per exemple, estem entrant en el tema de la identificació biomètrica, que facilita molt les coses perquè és un sistema fàcil i totalment privat. L'avantatge principal que ofereix és que dades com l'iris o les empremtes dactilars no les pots deixar a ningú, sempre van amb tu.”** De moment, però, és un sistema que ha començat a introduir-se a les grans empreses; les petites encara no el coneixen i se'l miren amb un cert distanciament.

“Més que un problema de consciència, hi ha un desconeixement molt gran de tot el que comporta la protecció de dades”

Óscar Álvarez - Barcelona (Barcelonès)